ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

1969. İZMİR ENTERNASYONAL FUARI

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

EYLÜL 1969 - YIL 8 SAYI 91

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer :
DURAN OFSET Matbaası
Tel: 27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon : 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI

TÜRK TİCARET BANKASI'nın

BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

YERYUZUNUN KRALI

Evvel zaman içinde bir ormanda minik bir böcek yaşarmış. Bu yaratığın büyük bir derdi varmış. Küçücük olması onu pek üzermiş. Bu yüzden ormandaki diğer hayvanlar arasına karışamazmış. Zira onlar bilmiyerek üstüne basıp böcekcağızı ezivermekten korktukları için onu yanlarına yaklaştırmazlarmış. Minik böcek bu duruma bir son vermek istemiş, günlerce oturup düşünmüş, taşınmış sonunda pek parlak bir fikir bularak yuvasından dışarı çıkmış ve açıklık bir yerde durup olanca gücüyle,

"Ben dünyanın kralıyım. Ben dünyanın kralıyım"diye avaz avaz bağırmaya başlamış. Önce onu kimsecikler duymamış fakat bir süre sonra uzaktan tepinip durduğunu görenler ne olduğunu anlamak için yanına yaklaşıp vızıltısına kulak kabartmışlar. Etrafına toplananlardan tavşan kardeş onun böyle ileri geri konuşmasına dayanamıyarak "Bırak bu saçmaları" demiş. "Mademki kralsın, hani tacın nerede?"

Böcek, tavşan kardeşe hak vermiş. Terlerini silerek başı önünde evinin yolunu tutmuş. Tekrar derin düşüncelere dalmış. Bir ara sevinçle yerinden fırlıyarak dolabını karıştırmaya başlamış. Uzun zamandır köşe bucak sakladığı kocaman bir tabaka sarı yaldızı bulunca hemen kesmiş yapıştırmış ve göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir sürede bir taç yapıvermiş.

Tacını başına oturtarak dışarı çıkmış ve böbürlene böbürlene,

"Nasıl" demiş. "Simdi kral olduğuma inandınız mı?" Bütün hayvanlar onun bu haline katıla katıla gülmüşler. Nihayet sincap kardeş, ortaya "Yasan nerede?"diye bir soru atmış. Tavşan kardeş de, "Öyle ya"diye bu fikri desteklemiş. " gördüğünü bütün resimlerde kralların elinde bir asa vardır."

Böcek söylene söylene evinin yolunu tutmuş Kızgın kızgın orayı burayı araştırırken odunluğun bir köşesinde saplı bir süpürge gözüne ilişmiş. Hemen bunun süpürgesini koparmış. Sopasına kalan yaldızları sarmış, bir ucuna da parlak bir bilye yapıştırarak tekrar ortaya çıkmış. "Daha bir diyeceğiniz kaldı mı?"diye çalımlı çalımlı söylenmiş. "Ben dünyanın kralıyımişte."

Diğer hayvanlar bu minicik yaratığın boyundan büyük işlere kalkışmasını hayret ve ilgiyle izliyorlarmış.

"Ha, ha, ha"diye gülmeye başlamış, tavşan kardeş, "Eğer sen kralsan ben de fil oldum öyleyse."

"Hâlâ bundan şüphe mi ediyorsun?"diye çıkışmış böcek, "Fil misin, nesin hortumunu yol üstünden kaldır."

Sincap kardeş lâfa karışmış, "Bak böcek" demiş, gerçekten kralsan emirlerini tahtına otura-

rak vermen gerekiyor."

Böceğin yeni başı önüne düşmüş. Artık bu büyük çabalar onu adamakıllı yormuş.

"Neyse"diye söylenmiş Tanrı hakkı üçtür. Herhalde artık bu son olur."

Yine bodrumu karıştırmaya koyulmuş. Bir köşede duran dedesinden kalma salıncaklı sandalye gözüne ilişince pek sevinmiş. Hemen aydınlığa çıkarıp toziarını almış, temizlemiş. Sandalyenin arkalığı iyice yükselsin diye bir de tahta çakmış. Sonra rengi pek hoşuna gittiği için sandığında sakladığı kırmızı kadifeyi çıkarıp üstüne örtmüş. Tahtını taş arabasına yerleştirip arkasından iterek ormandaki düzlüğe çıkmış.

"Artık bu defa"gerçekten dünyanın kralı benim" diye böbürlenmeye koyulmuş.

Fare kardeş,

"Haydi sen de canım" demiş. "O kırık dükük sandalyede oturup eline bir süpürge sopası almak ve başına yaldızdan bir taç oturtmakla kral mı olunur?"

"Ne sandın ya"diye cevap vermiş minik böcek, "bunu daha önce hiç biriniz düşünmemiştiniz."

"Olabilir"demiş tavşan kardeş. "Gerçekten, kral olmak için bize yapmamız gereken şeyleri söylemen emirler vermen bizim de bunlara göre hareket etmemiz gerekir. Görüyorsun ya, aramızda böyle şeyler olmuyor."

Birden böceğin omuzları düşmüş. Ağlamaklı olmuş. Ne yapacağını bilmeden oraya buraya şaşkın şaşkın bakınmaya başlamış. Birden gözleri parlamış ve, "Yangın var, yangın var! Kaçın, kaçın!" diye avazı çıktığı kadar bağırmaya koyulmuş.

Ormandaki hayvanların her biri bir tarafa koşuşurken onun ağzı kulaklarına varıyormuş.

"Tamam artık" demiş. "Ben yer yüzünün kralıyım. Kral olabilmek için gereken nitelikler var bende."

Ötekiler onun bu kurnazlığına şaşırıp kalmışlar. Yavaş yavaş geri dönmüşler. Bir süre şaşkın şaşkın bakışmışlar sonra hep birlikte gülüşmüşler.

Kendini ilk toparlıyan tavşan kardeş olmuş.

"Bak"demiş. "Sana bir şey söyliyeyim mi? Havvanların kralı olmak kuruntusunu unut. Zira pek miniksin. Ama gerçek şu ki, çok da akıllısın. Sen bizimle futbol bile oynıyamazsın. Aramızda ezilirsin. Ama bize hakemlik yapacak kadar akıllısın."

"Güzel"demiş böcek, "Ben de hep sizlerle beraber olabilmek için kralllık hevesine kapılmıştım "Size hakemlik etmek kral olmaktan daha kolay tabii."

O günden sonra minik böcek hiç yalnız kalmamış, yerinde kararlar vererek bütün hayvanların dostluğunu kazanmış.

Alev'in yeni okulunda en çok sevdiği şey, büyük sarı otobüsün kendisini her zaman evlerinin önünden almasıydı. Ama o aslında otobüsü değil, babasının otobüs hakkında kendisine anlattıklarını severdi.

Alev her sabah otobüsü kaçırmak korkusiyle on beş dakika önce hazırlanır, pencereden beklemeye başlar. Bu onun için heyecanlı bir bekleyişti.. Arada bir babasına sorardı:

-Babacığım, otobüs nerede şimdi?

Babası kahvesinden bir yudum aldıktan sonra saatine bakarak :

-Sekize sekiz var, derdi. Şimdi şoför Halil, sekiz çocuğunu öperek vedalaştı ve direksiyonun başına geçti.

Bu Alev'in hoşuna giderdi. Çünkü herkes şoförün değil sekiz, bir tek çocuğu bile olmadığını bilirdi. Çocukcağız bir dakike daha sabreder, ondan sonra tekrar sorardı :

-Babacığım, otobüs nerede şimdi?

-Şimdi tam parkın köşesini dönüyor. Bay Halil parkta şöyle bir dolaşmak için arabasını durdurdu.

Babasının bu cevapları Alev'in hoşuna giderdiBir iki dakika sonra :

-Otobüs nerede şimdi babacığım? diye tekrar sorardı.

-Önüne bir tavuk çıktı, onun için biraz yavaşladı.

Yahut :

-Karşısına bir manda sürüsü çıktı.

Veya :

-Bay Halil'in şapkası pencereden uçtu, onu almak için otobüşü durdurdu. Şimdi de kıravatını düzeltiyor.

Evet Alev otobüsü seviyordu. Beş on dakika bekledikten sonra otobüs kapıda görününce, gülümsiyerek kalkar, sokağa koşardı.

Yalnız okula yeni başladığından arkadaşlarıyla pek o kadar iyi anlaşamamıştı. Herkesin bir veya birkaç arkadaşı olduğu halde daha onun arkadaşı yok denebilirdi. Otobüse bindiği zaman içerdekilerle selâmlaşır, diğer öğrenciler onun selâmını alır, sonra birbirleriyle konuşmaya dalarlardı. Doğrusu bu işe Alev'in canı sıkılıyordu. Onların ilgisini üzerine çekmek için en olmıyacak şeyleri anlatmaya kalkardı. Halbuki bu hiçbir işe yaramıyordu.

Otobüste arada bir gözü şoföre ilişince, babasının söylediklerini hatırlar, gülümserdi. O sabah babasına:

-Otobüs nerede şimdi? diye sormuştu. Babası da:

-Şimdi şoför efendi, diye cevap vermişti, çeşmenin başında durdu, yüzünü yıkıyor. Çünkü sabahleyin acele ile yüzünü yıkamadığını hatırladı.

Alev bunu düşününce gülümsemekten kendini alamadı. Yanında duran Neclâ :

-Ne gülüyorsun? diye

sordu.

Alev :

-Hiç, diye cevap verdi.

Onlara ne söyliyebilirdi.

-Peki, dedi Neclâ, o halde piknik hakkında konuşalım,

Doğrusu Alev bu pikniğe gitmek istemiyordu. Çünkü yukarıda da söylediğimiz gibi arkadaşları ile daha iyice kaynaşamamıştı. Bunu annesine söylediği zaman :

-Olmaz dedi, gitmen lâzım. Bütün çocuklar okulun pikniğine giderler.

Alev de istemiye istemiye pikniğe gitmeye mecbur kaldı. O sabah otobüsü beklerken yine babasına :

-Otobüs nerede baba? diye sordu.

-Şimdi bay Halil, bütün eşyaları ve çocukları yerleştirecek yer bulmak için şaşkınlıktan başını kaşıyıp duruyor. Çocukların bazısını da bagaja koysam mı diye düşündüğünü sanıyorum.

Alev otobüse koşarken yine her zamanki gibi gülümsüyordu.

Diğer öğrencilere selâm verdikten sonra bir köşeye sıkıştı. Çok geçmeden piknik yerine vardılar. Doğrusu herkes çok güzel eğleniyordu. Çocuklar bol bol yiyecek getirmişlerdi Ama birçokları Alev'i oyunlarına almak istemiyorlardı. Öğleden sonra gökyüzü siyah bulutlarla kaplanmaya başlayınca Alev son derece sevindi. Artık eve döneceklerdi... Nitekim bu sırada öğretmen :

-Çabuk eşyalarınızı toplayın, dedi, yağmur başlamadan geri dönmeliyiz.

Öğrencilerden biri :

-Yağmur geçinceye kadar bu ağacın altında dursak olmaz mı? dedi.

-Hayır çocuğum, ağaçlar yıldırımı çeker. Haydi bakalım, koşa koşa, caddeye.

Yağmur başlamıştı. Alev de çocuklarla beraber koşuyordu. Önce hafiften başlayan yağmur birden hızlanıvermişti. Ama yola çıkınca şaşırıp kaldılar. Çünkü otobür meydanda yoktu. Çocukların hepsi sırsıklam olmuşlardı. O sırada gök gürlemeğe başlayınca hepsi korkudan ne yapacaklarını şaşırdılar. Alev'le arkadaşlık etmeyen Neclâ :

-Ne olursun beni bekle Alev, diyordu, korkuyorum.

Halbuki Alev hiçte korkmuyordu. Sadece ıslanmıştı o kadar. Arkadaşına :

-Bay Halil su ile kaplanan yolları geçmek için şimdi otobüsüne yelken takmakla meşgul, dedi.

Neclâ o kadar şaşırmıştı ki, ağlamaktan vazgeçti.

-Sahiden soruyorum, dedi, otobür nerede kaldı?

-Yolda yüzen ördekleri ezilmekten korumak için ördekleri bir kenara götürüyor.

Neclâ bu cavba katıla katıla güldü. Diğer arkadaşları bunun üzerine yanlarına gelerek ne olduğunu sordular. Neclâ onlara Alev'in sözlerini anlattı. Yeni gelenler de, "Otobüs nerede?" diye sordular.

-Ördekleri kurtarayım derken bay Halil kendisi suya yuvarlandı. İyi yüzme bilmediği için çabalayıp duruyor.

Bütün çocuklar gülmeye başlamıştı. Hepsi, "Otobüs nerede?" diye soruyordu.

-Şimdi de karşısına bir inek çıktı. Hayvan bir türlü yoldan çekilmek bilmiyor, üstelik de bay Halil'i kovalıyor.

Doğrusu Alev bütün çocukların etrafına toplanmış olmasından memnundu. En umulmadık bir anda herkesle birden arkadaş olmuştu. Onlar böyle yağmur altında gülüşürken otobüs de çıkageldi. Çocuklar bir taraftan otobüse binerken bir taraftan da bay Halil'e niye geç kaldığını soruyorlardı. Bay Halil :

-Belki inanmazsınız ama, dedi yolda karşıma bir inek çıktı. Üstelik beni de kovaladı.

Çocuklar hep bir ağızdan :

-Biz biliyoruz, Alev bize söyledi, dediler.

Bay Halil buna çok şaşırmıştı. Onun şaşkınlığı çocukları büsbütün güldürdü. Otobüs Alev'in evinin önünde durduğu zaman bütün çocuklar ona el sallıyor, güle güle diyorlardı. Herkes onu kendi gurubuna almak istiyordu. Alev'in açık kalpliliği ona birçok arkadaş kazandırmıştı.

İBİBİK

Merihli Adam

DEN ÇIKTI..

DUMAN BOMBASIDA GÖNDERDİLER..

DİKİNİ YERE ATARAK KIRIYORSUNUZ..

İŞTE SÖYLE..

POF!

DUMAN DAĞILMADAN ÖNCE ONUN ARKASINA GİZLENİYORUM.

HOŞ BİR ŞEY..

BAKIN KAPLANLARA BU TAKIMLA BİR DERS VERMEĞİ DÜŞÜNÜYORUM..

VE SÖZÜ EDİLEN KAPLANLAR...

BU EV ÖDEVİMİ YAPAMIYORUM.

BABA! ALTI KERE ALTI NE EDER.

YUVA

TATLI YUVA

BAKIN ŞİMDİ! SENİN ALTI ELMAN VAR. ALTI ELMA DA KARDEŞİNİN, HEPSİ KAÇ ELMA EDER..

ANLAMADIM..

SİZE BAŞKA YOLLA ANLATAYIM.. SEN ALTI İBİBİK YAVRUSU TUTSAN ALTI İBİBİK YAVRUSU DA KARDEŞİN TUTSA HEPSİ NE KADAR EDER..

AKŞAM İÇİN BİRKAÇ İBİ -
BİK YAVRUSU YAKALIYA -
YIM-
İYİ ŞANSLAR BABA..

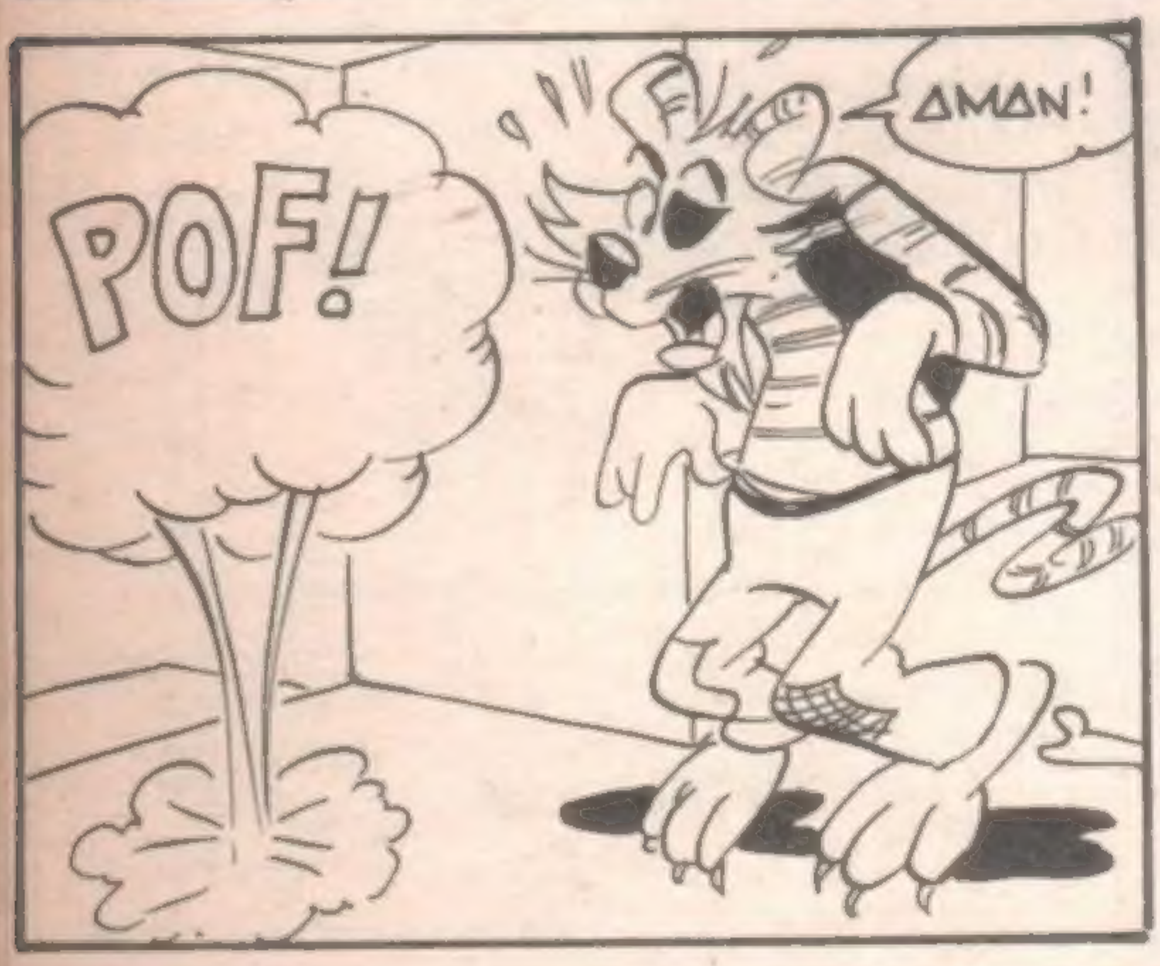
POF!
AMAN!

AAY!..
AAY..!

BEN MERİHTEN GELİYORUM..
TABANCAM HERŞEYİ TOZ EDER..
YA...YALVARIRIM YAPMA..

İBİBİKLERİ AVLAMANIZ LITANÇ VERİCİDİR.. BUNDAN VAZGEÇMELİSİN..
EVET EFENDİM..

BURAYI TEMİZLEYİN GÖRGÜ ÖĞRENİN VE NAMUSLU YAŞAYIN..
ÖYLE YAPACAĞIM..

UNUTMAYIN.. SİZİ GÖZETLİYECEĞİM..
?
POF!

GİTTİ..

OOF.!

SÖYLEDİĞİNİ YAPSAK DA-HA İYİ EDERİZ.. SİZDE BİR GÖRGÜ KİTABI ALIN VE OKUYUN..

OLUR BABA...

ONLARIN GERÇEKTEN DÜZELECEĞİNİ SANIYORMU-SUN..?

UMARIM.. ONLA-RI HAYLİ KOR-KUTTUM..

MERİHLİ ELBİSENİZİ VE DUMAN BOMBANIZI İYİ SAKLAYIN ELLERİNE GEÇER..

OLUR BABA!..

KAPLAN YAVRUSU BURAYA GELİYOR..

YAV... NE VAR BAKALIM..

TÜFEGİNİZİ İNDİRİN SEVGİLİ KOMŞUMUZ

BAK GRAVAT TAKMIŞ..

BİZ KAPLANLAR ÇOK İYİ KİMŞELER OLDUK..SİZİNLE ARKADAŞLIK ET-MEK İSTİYORUZ.

ÇOCUKLARINIZI ÇAYA DAVET EDİYORUZ!.

GÜZEL.!

DAVETİNİZİ KABUL EDİ-YORUZ..

TEŞEKKÜR EDE-RİZ... ÇOK SEVİN-DİK..

YAPTIĞIMIN SONUCU İYİ OLDU...

BAK HELE ÖN BAHÇENİZİ TEMİZLEMİŞ-SİNİZ..

OH EVET.. GÖRÜNÜŞÜMÜZ İYİ OLSUN İSTİYO-RUZ..

KAPIJN

PENCERELER-DE PERDELER VAR..

BABA KOM-ŞULARIMIZ GELDİ..

İÇERİ BUYURUN SİZE ÇAY SUNACA-ĞIM..

HM.. BİR BAKAYIM..

EVİNİZİ GERÇEKTEN GÜZEL GÖRÜYORUM.

MERSİ

TERBİYE

ŞEKER BİR Mİ İKİMİ?

MERSİ İKİ..

TELEVİZYONDA BİR PROĞRAM VAR, AÇAYIM MI?

ÇOK NAZİK-SİNİZ..

TELEVİZYONU AÇIVER YAVRUM- MÜZİK DİNLEYELİM..

HEMEN BABA..

IŞIL AÇIYORUM..

BİZ SENFONİYİ ÇOK SEVERİZ..

!

!

KAPLANLAR GERÇEKTEN DÜZELMİŞ..

ÖYLE-

İKİNCİ KONSERİMİZ SİZE DONMUŞ PİLİÇ SATIŞ ŞİRKETİ TARAFINDAN TERTİPLENMİŞ-TİR..

YUMUŞACIK KIZARMIŞ PİLİÇLERE BAYILACAĞI-NIZDAN EMİNİZ..

PİLİÇLERDEN TATMANIZI ÖĞÜTLERİZ..ONU HER ZAMAN ARAYA-CAKSINIZ..

İŞTE SOFRANIZ İÇİN NEFİS KÜÇÜK PİLİÇLERİMİZ..

AMAN ARTIK DAYANAMIYORUM-

?

TUTUN ONLARI..

İKİSİNİ DE KAFESE KOYALIM..

AMAN..

OCAĞI YAKIN.. ONLARI YİYECEĞİZ.

KUK!

FAKAT SİZ NE DEMİŞTİNİZ ?

BİZE DEĞİŞTİĞİNİZİ SÖYLEMİŞTİNİZ.

ÜZGÜNÜM, AMA...

BİZ KAPLANLIKTAN VAZGEÇEMEYİZ. KAPLANLAR DA İBİBİKLERİ YEMEKTEN HOŞLANIR..

ESKİSİ GİBİ OLMAK İYİDİR..

HEM NASIL..

AMANIN.. İBİBİK KIZARTMASINA BAYILIRIM. YAM, YAM Mİ...

SONUNDA BÖYLE OLACAĞINI ANLA-MIŞTIM. VAKİT GEÇİR-MEMELİ.

KAYNATILMAKTAN MI HOŞLANIRSINIZ KIZARTILMAKTAN MI?

HİÇBİRİN-DEN..

TİLÂL, LÂ, LOM... ♫ ♪♫

BU ÇAYDANLIĞI NE YAPALIM..?

AT ONU DIŞARI..

LAZIM DEĞİL ARTIK..

GÜM

TİG

POF!

EEEY!

YA! DEMEK SÖZÜ-NÜ TUTMADIN..

ATEŞ ETME..

HA-HAPŞU!

BABA BİBER KUTUSUNU DÜŞÜRDÜN

AAAAAHHH-HH-

ŞUUU!

GÜM

İBİBİKMİŞ BU..

POOF!

POOF!

POOF

ÖHÖ!..
ÖHO!..

BABA!..

BURADAN DOĞRU YÜRÜYÜN.

YÜRÜMEGE DEVAM.. İLERİ..

KLANG!

İYİ Mİ-SİNİZ?

HUH?

ÇOK İYİ...

ŞİMDİ YER DEĞİŞ-TİRDİNİZ.. İYİMİ?

BİZE OYUN OY-NADI BABA..

BİZİ BUR-DA BIRAK-MA..

İYİ OLMAĞA KARAR VERİN-CEYE KADAR ORADA KALIN..

ALIN BU KİTABI İYİCE ÇALI-ŞIN..

GÖRGÜ KİTABI.

YARIN SINAV İÇİN TEKRAR GELECEĞİM.

TIGER

DUMAN BOMBA-LARI ÇOK İŞE YARADI ÇO-CUKLAR..

İLK DEFA KAPLAN-LARIN NEREDE OLDU-ĞUNU BİLİYORUZ..

BU GECE RA-HAT EDERİZ..

BİR YERE GİDİLDİĞİN-DE HATIR SORACAKSI-NIZ..

NASILSINIZ?

SAĞ OLUNUZ!

BİTTİ.

ÇİN HAKANI VE BÜLBÜL

Vaktiyle Çin'de bütün güzel şeylere meraklı, zevk sahibi ve iyi yürekli bir hakan yaşarmış. Bu hakanın ülkesi, içinde yaşadığı incecik saydam porselenden yapılma sarayı, baştan başa renk renk ve eşsiz güzellikte çiçeklere bezenmiş bahcesi bütün dünyada ün saldığından, buraya sık sık uzak diyarlardan gezginler gelir, gördükleri şeylere hayran kalır, memleketlerine dönüklerinde anlata anlata bitiremezlermiş. Fakat bu ülkeye gelen yabancıların en fazla övdükleri, hakanın bahçesinde dinledikleri bülbül sesi imiş.

Bu bülbül Çin hakanının bahçesinin bitiminde bulunan ve denize kadar uzanan bir ormanın ulu ağaçlarında yaşar ve akşam karanlık bastıktan sonra gün doğuncaya kadar tatlı sesi ile şakıyarak en içli en güzel nağmelerini etrafa dinletirmiş. O ötmeğe başladığı zaman sandalı ile denize açılmış olan ve ağlarını toplayan balıkçı bile bir süre işine ara verir baştan aşağı kulak kesilerek "Aman tanrım, ne güzel!" diye içini çekermiş.

Günlerden bir gün yabancı ülkelerin birinde yaşayan tanınmış bir yazar, Çin hakanının sarayı, onun içindeki ve bahçesindeki san'at eserleri hakkında bir kitap yazmış ve bu kitabında güzel sesli bülbüle de geniş bir yer ayırmış, onu dinlemiş olan şairlerin şiirlerini de eklemiş ve sonunda "Çin hakanının ülkesinde karşılaştığım bütün güzellikler, denizin kenarındaki ormanda yaşayan bu bülbülün sesi yanında sönük kalır." diyerek eserini tamamlamış. Bu kitap bütün dünya dillerine tercüme edilip elden ele dolaşmış ve günün birinde Çin hakanının da eline geçmiş. Hakan ülkesini, porselen sarayını renk renk çiçeklerle, çeşit çeşit bitkilerle dolu bahçesini öven bu kitabı büyük bir zevkle okumuş, oku-

dukça da koltukları kabarmış, fakat sonuna doğru güzel sesli bülbül bahsine gelince çok şaşırmış. Kendi kendine: "Nasıl olur, benim bu kuştan hiç haberim olmaz. Benim ülkemde, hattâ bahçemin dolaylarında böyle güzel sesli bir kuş bulunsun da, ben bilmiyeyim! Onu hemen buldurup buraya getirtmeli ve dinlemeliyim." diye söylenmiş ve uşaklarını çağırarak güzel sesli bülbülü sarayına davet etmeleri için emir vermiş. Hakanın uşakları da o güne kadar bülbülün varlığının farkında değillermiş, bu yüzden büyük bir telâşa düşmüşler, bülbülü nasıl ve nerede bulabileceklerini araştırıp soruşturmaya başlamışlar. Fakat sarayda görevli olanların hiçbiri güzel sesli bülbülü tanımıyormuş. Sadece mutfakta aşçının yanında hizmet gören küçük bir kız onlara bülbül hakkında bilgi verebilmiş. Demiş ki "Sizin aradığınız kuşu ben çok iyi tanıyorum. Her akşam deniz kenarında küçük bir kulübede oturan annemi görmeye giderken ormanın içinden geçerim ve o zaman bülbülün ötüşünü duyarım. İsterseniz sizi onun bulunduğu yere götüreyim."

Bunun üzerine hakanın uşakları küçük aşçı kızın peşine düşmüşler ve ormanın yolunu tutmuşlar.. Yolda giderlerken çalıların arasından bir ineğin böğürdüğünü duymuşlar.. Uşaklardan biri: "İşte bülbül bu olsa gerek" diye bağırmış "Gerçekten kuşcağızın çok gür bir sesi var..."

Fakat aşçı kız" Hayır aradığınız kuş bu değil, bu sadece bir inek," diye cevap vermiş ve yürümeye devam etmiş. Az sonra bataklıkta bağırışan kurbağaların sesi duyulmuş Gene uşakların biri "Aman ne güzel!" diye bağırmış, bülbülün ötüşü bu olsa gerek, herkesin söylediği kadar var, sahiden tıpkı çıngırak sesine benziyor." Fakat aşçı kız onun da yanlışını doğrulamış. "Hayır bu duyduğunuz kurbağa sesi. Bülbülün ötüşü buna hiç benzemez. Biraz daha sabredin, yakında onu işitebileceksiniz."

Tam o sırada güzel sesli bülbül ağaçlardan birinin tepesinde şakımaya başlamış. Küçük kız "İşte o, şurada, şu dala konmuş, bakın!" diye seslenmiş. Bütün uşaklar bu küçük, gösterişsiz kuşun ötüşünü bir süre hayranlıkla dinlemişler, sonra ona, Çin hakanının kendisini sarayına davet ettiğini, orada, seçkin bir dinleyici kütlesi önünde san'atını göstermesini istediğini bildirmişler.

Bülbül: "Benim sesim bu yeşil ormanın içinde kulağa daha hoş gelir," diye cevap vermiş. "Ama mademki ulu hakanım emrediyor, sizinle birlikte saraya gelir onun önünde öterim" demiş ve uşakları takibetmiş.

O akşam Çin hakanının porselen sarayında büyük bir şenlik tertiplenmiş... Her tarafı pırıl pırıl parlayan salonda yüzlerce, binlerce altın şamdan yakılmış, her taraf bahçenin en güzel çiçekleriyle süslenmiş. Çiçeklerin sap-

Sayfayı çeviriniz

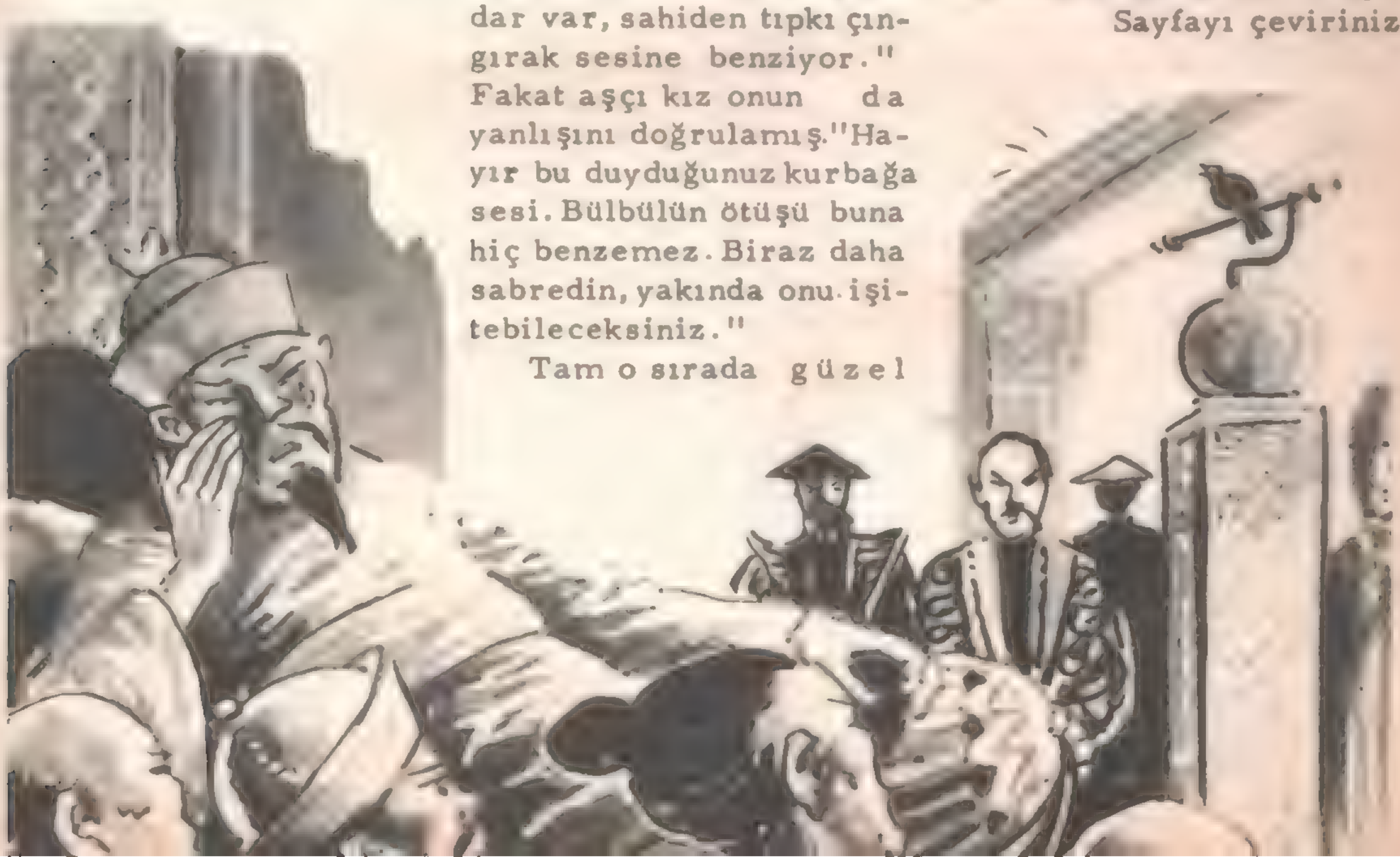

larına asılan mini mini gümüş çıngıraklar en ufak esintide çın çın ötüyor, her tarafı tatlı sesleriyle dolduruyorlarmış. Salonun ortasına hakanın oturacağı yerin tam karşısına uşaklar altından zarif bir sütun dikmişler. İşte bülbül bunun üzerine konacak, burada ötecekmiş.

Çin hakanının konukları salonda toplandıktan sonra bülbül şarkısına başlamış. O kadar güzel ötmüş, öyle içten şakımış ki, güzelliğe aşık olan hakanın gözleri, dolmuş ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülmeye başlamış. Bülbül bunu görünce büsbütün coşmuş ve bütün dinleyicileri sesinin güzelliği ve nağmelerinin tatlılığı ile büyülemiş.

Çin hakanı bunun üzerine bülbüle kıymetli bir ödül vermek istemiş fakat bülbül bunu kabul etmemiş. "Ben hakanımın içlenerek gözyaşı döktüğünü gördüm. Bu benim için en büyük hediyeden daha değerlidir. Başka bir şey istemem artık," demiş ve yeniden tatlı ve gönüllere işleyen sesiyle şakımaya başlamış, herkesin içini büyük bir mutlulukla doldurmuş.

O günden sonra Çin hakanı güzel sesli bülbülü bir daha yanından ayırmak istememiş. Ona güzel bir kafes hazırlatmış, emrine de oniki tane uşak vermiş Bu uşaklar onu gündüzleri iki defa geceleri de bir defa kafesinden çıkarıp bacağına uzun bir ip bağlıyarak açık havada gezdireceklermiş. Bülbül bundan pek de hoşlanmamış ama hakanın hatırı için her şeye katlanmış.

Günün birinde Çin hakanına hediye olarak büyük bir kutu getirmişler. Kutunun üzerine "Bülbül" yazılı imiş. Çin hakanı bunu görünce:" herhalde bu ünlü kuşumuz hakkında yazılmış olan yeni bir kitap olacak," demiş ve paketi açmış. Fakat içinden çıka çıka bir kitap değil, baştan başa kıymetli taşlarla bezenmiş, yapma bir bülbül çıkmış. Bu kuş kurulduğu zaman tıpkı sahici bülbül gibi ötüyormuş ve öttükçe altından ve gümüşten yapılma kuyruğunu yukarı aşağı oynatıyormuş.

Çin hakanı bu hediyeye pek sevinmiş ve onu gerçek bülbülün yanına oturtarak ikisinin de bir arada ötmelerini istemiş Fakat yapma bülbül hep belli bir nağmeyi takrarladığından, sahici bülbülün nağmeleri ise her an değiştiğinden ikisinin ötüşü bir türlü birbirine uymamış. Bunun üzerine ikisini de ayrı ayrı dinlemeye karar vermiş ve gerçek bülbülü susturup ötekini söyletmiş. Hakan tıpkı vaktiyle sahici bülbülün ötüşüne hayran kaldığı gibi bunu da büyük bir zevkle dinlemiş, üstelik onun süslü, pırıltılı görünüşünü de çok beğenmiş. Yeni kuşunu otuz üç defa üstüste kurarak bıkmadan, doymadan hep aynı nağmeleri söyletmiş.. Bundan sonra sahici kuşu dinlemek istemiş, fakat bir de bakmış ki canlı bülbül ortalıktan kaybolmuş. Herhalde hakan ve etrafındakiler hayran hayran yapma bülbülü seyrederken canlı kuş açık duran pencereden uçup gitmiş.

Hakan ve uşakları önce bu olaya çok kızmışlar, "Meğer canlı bülbül ne kadar nankörmüş" diye arkasından söylenmişler. Neyse ki şimdi onun yerini tutacak başka bir kuşumuz var, onu istediğimiz kadar söyletir, şarkılarını doya doya dinleriz. Gerçekten yapma bülbülü her dinleyen onu sahicisinden daha üstün görmeye, daha çok övmeye başlamış. Söylediği şarkı hep aynı olduğu için bütün saray halkı, hattâ bütün şehir onun nağmelerini ezberlemiş ve kendileri söylemeye başlamışlar. Yapma kuş artık gece gündüz hakan'ın başucunda ipek bir yastık üzerinde oturuyormuş. Ona gelen armağanlar, altınlar, kıymetli taşlar hep etrafında dizili imiş.

Böylece bir yıl geçmiş

... bir akşam hakan ya-
...na yatmış, başucunda
... kuşunu dinlerken bir-
...enbire küçük şarkıcının
...rdesinden "Çıt, gırr.."
...iye bir ses duyulmuş ve
...uş ötmez olmuş. Hakan
...k bir telâşa kapılmış,
...emen yatağından fırla-
...ıp hekimini çağırmış, o bir
çare bulamayınca saatçı-
...aşıyı getirtmiş. Saatçı-
...aşı kuşu inceledikten son-
...a onu biraz tamir edebil-
miş ama bundan sonra
artık fazla şarkı söyliye-
miyeceğini, içindeki ma-
kinenin aşındığını bildir-
miş. Hakan bu habere çok
üzülmüş ve bundan böyle
kuşuna ancak yılda bir
defa şarkı söyletmeye ka-
rar vermiş.

Aradan yıllar geçmiş,
günün birinde bütün ülke-
nin çok sevdiği ve saydığı
hakan ağır bir hastalığa
tutulmuş. Bütün hekimler
onun hayatından umut kes-
mişler, hattâ öyle ki onun
yerini tutacak yeni haka-
nın seçilmesi gerektiğini
bildirmişler. Memleketin
ahalisi sokaklarda birik-
miş, hakanın öldüğü habe-
rinin açıklanmasını üzün-
tü içinde bekliyorlarmış.

Hasta hakan'a gelince
solgun ve dermansız bir
halde geniş ve süslü ya-
tağında yatıyormuş. Açık
duran pencereden içeri
süzülen ay ışığı onu ve
başı ucunda sessiz seda-
sız duran yapma kuşu
aydınlatıyormuş. Nefes
almakta güçlük çeken ve
göğsünün üzerine ağır
bir yükün çöktüğünü zan-
neden hakan birara göz-
lerini açıp etrafına bakın-
dığı zaman ölüm mele-
ğinin göğsünde oturduğu-
nu, beline altın kılıcını ku-
şanmış, başına tacını ge-
çirmiş ve elinde de ül-
kesinin bayrağını tutmak-
ta olduğunu görmüş. Oda-
nın her köşesinden ve bu-
cağından bir sürü garip
çehreler kendisini seyre-
diyorlarmış. Bunların ba-
zıları çok çirkin olup yap-
tığı kötü işlerden, haksız-
lıklardan bahsediyor, bazı-
ları ise tatlı sözlerle o-
nun iyiliklerini övüyorlar-
mış. Hakan gördüğü ve duy-
duğu bu şeylerden büyük
bir korku ve heyecana ka-
pılmış ve bütün gücüyle
"Beni rahat bırakın, beni
rahat bırakın, hiçbir şey
duymak istemiyorum, bu
sesleri bastıracak bir mü-
zik yok mu?"diye bağır-
mış. Fakat hakanın sesini
duyan ve yardımına koşan
olmamış. Busefer hakan
başucundaki yapma kuşa
yalvarmış, "Ne olur, se-
vimli küçük kuş, o güzel
şarkını dinlet bana, ben
sana istediğini veririm,
şarkı söyle..."Fakat yap-
ma kuş sesini çıkarmamış
çünkü onu kuracak kimse
yokmuş. Ölüm meleği ise
gitgide daha fazla hakan'ın
göğsüne çöküyor, ona ömr
rü boyunca işlediği suç-
ları, yaptığı hataları hatır-
latıyormuş.

Tam o sırada açık du-
ran pencerenin yanıbaşın-
da tatlı bir ses duyulmuş.
Bu ses vaktiyle hakanın
gözünü yaşartacak kadar
içli şarkılarını sarayda din-
leten gerçek fakat göste-
rişsiz bülbüle aitmiş. Kü-
çük kuş sarayın önündeki
bir ağacın dalına konmuş,
eski dostu hasta hakan'ın
son saatlerini şenlendir-
mek, ona ümit ve teselli
vermek istiyormuş. O öt-
tükçe hastanın odasını dol-
duran korkunç hayaletler
birer birer kaybolmuşlar.
Hakan'ın damarlarındaki
kan daha hızlı dolaşmaya
başlamış, bütün vücuduna
yepyeni bir canlılık, taze
bir kuvvet gelmiş. Ölüm
meleği bile küçük bülbülün
güzel sesine hayran kal-
mış ve ona "biraz daha
öt, küçük kuş, ne güzel söy-
lüyorsun"diye yalvarmış.

Bülbül ise "önce ha-
kanın tacını, kılıcını ve bay-
rağını yerine koy" diye
cevap vermiş. Bunun üze-
rine ölüm meleği bülbülün
dediklerini yapmış, o da
ona sessiz mezarlıklar -
dan, orada açan mis ko-
kulu leylâklardan. ölüle-
rin arkasından ağlıyanla-
rın gözyaşları ile sulan-
mış topraklarda biten yem-
yeşil çimenlerden bahse-
den içli şarkılar söylemiş.

Kendi ülkesi olan mezar-
lıklara karşı duyduğu öz-
leme dayanamıyan ölüm
meleği koyu bir sis bulu-
tu gibi odanın penceresin-
den süzülüp gitmiş. Ölüm
uzaklaştıktan sonra hakan
büsbütün dirilmiş ve kuşa
onu kurtardığı için teşek-
kür etmiş. Sonra derin bir
uykuya dalmış. Sabahleyin
hakan'ı ölmüş bulacakla-
rını zanneden uşaklar onu
dipdiri ve giyinmiş bir hal-
de karşılarında görünce
çok şaşırmışlar, hakan
ise kılıcını kuşanıp tacını
giyerek yeniden tahtına
oturmuş ve yıllarca ülke-
sini idare etmiş. Onun
en gerçek ve yakın dostu
olan bülbül ise her akşam
gelir penceresinin önünde-
ki ağacın dalına konarak,
saatlerce yorulmadan öt-
ter, ülkesinde olup biten-
leri, iyi ve kötü olayları
anlatırmış. Böylece ona
hem işlerinde yol gös-
terir hem de onu eğlendi-
rirmiş.

ANSİKLOPEDİ

DEMİRDEN YAPILAN GEMİLER NASIL OLUR DA YÜZER?

Bir cismin yüzebilmesi için kendi ağırlığı kadar bir sıvıyla yer değiştirmesi lâzımdır. Geminin

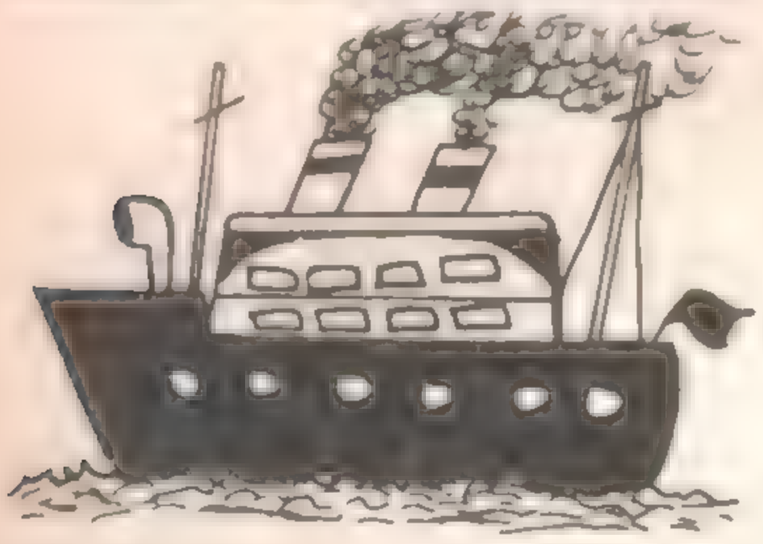

su altında kalan kısmı kendi ağırlığı kadar suyla yer değiştirir. Bu sayede gemiler demirden yapıldıkları halde batmazlar.

RENKLİ KANARYALAR

Genel olarak kanaryaların sarı renkli olduğu sanılır. Halbuki beyaz hattâ mavi renkte olan kanaryalar da vardır. Kanaryalar banyo yapmayı da severler. Bunun için ka-

narya besleyenler kafese haftada iki defa içinde ılık su bulunan bir kap koymalıdırlar. Şüphesiz hayvan banyosunu kendi yapar.

BİTKİLERİN HAREKETİ

Bildiğiniz gibi bitkiler kökleriyle toprağa bağlı oldukları için bizim anladığımız mânada hareket edemezler. Böyle olmakla beraber bazı bitkiler yapraklarını veya çiçeklerini güneşe karşı çevirmek suretiyle hareket edebilirler. Ancak bunların hareketlerindeki esas, hayvanlarınkinden farklıdır. Çünkü bitkilerde hayvanlarda olduğu gibi kas yoktur.

KARINCA CEMİYETLERİ

Karıncalar sosyal hayvan tipine girerler. Birçok hayvanlarda bir arada yaşamaya karşı bir meyil vardır. Meselâ; sığır, vizon, arı bu guruba girer. Arı, karınca ve termitlerde hayvanlar arası sosyal hayat en yüksek dereceye

varmıştır. Bunlar cemiyet dışında tek başlarına yaşayamazlar.

ANA ŞEFKATİ

Hayvanlar arasında yavrularına en düşkün olan fillerdir. Ana fil yavrusunu sıcaktan korumak için onu sık sık suya sokar, sineklerini kovar. Yi-

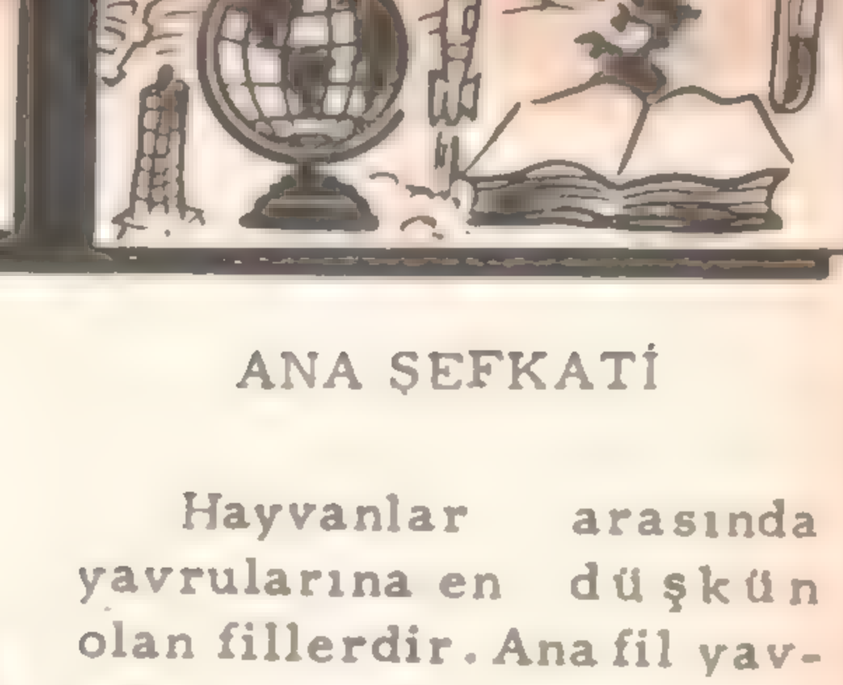

yeceklerini temizleyip öyle yedirir. Büyüyene kadar yanından ayrılmaz.

KULAĞI BACAĞINDA OLAN BÖCEK

Bazı canlıların organları alıştığımız yerlerde bulunmaz. Bu arada çekirgelerin kulağı bacaklarında olur.

GÜZEL KOKULU ÇİÇEKLER

Avrupa'da 4300 çeşit kadar çiçek yetiştirilmektedir. Ama bunlardan ancak 420 çeşit çiçek güzel kokuludur. En güzel kokulu çiçekler de yaprakları beyaz olanlardır.

BİLİYOR MUSUNUZ

Dişlerinizin üstündeki siyah benekler nedir?

Bu benekler dişin o noktalarda oyulmağa başladığını gösterir. Eğer bunlar çok derinleşirse dişiniz ağrımaya başlar.hepiniz çok iyi bilirsiniz ki, bir diş üzerinde siyah benekler belirir belirmez hemen diş doktoruna koşmak gerekir.

Dişlerimiz, besinleri kesmek, ufaltmak ve onları öğütmek için sivri ve serttir. Dişe sertliğini veren, mine denilen en dıştaki tabakadır.Minenin altında daha yumuşak maddelerden meydana gelmiş tabakalar bulunur.

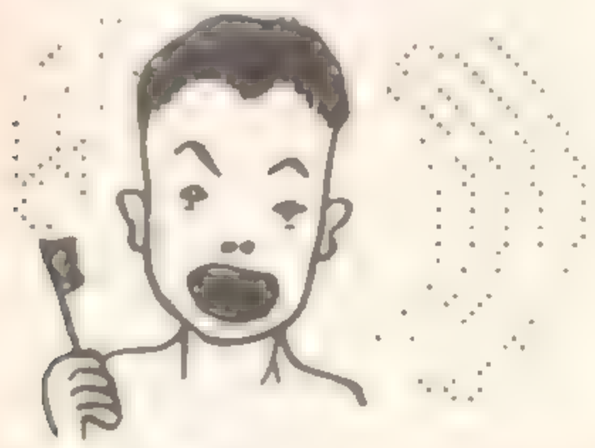

Bazan dişler arasında kalan yemek artıkları,kokuşarak mineyi de bozarlar ve onu oymağa başlarlar. Bazı da sıcak üstüne soğuk, soğuk üstüne sıcak bir şeyler yemek ve içmekle diş minelerinin çatlamasına biz sebep oluruz. Kokmuş yemeklerden üreyen mikroplara kendi elinizle giriş kapıları açmış olursunuz. Çok şekerli tatlı yiyecekler yemek, dişler için zararlıdır. Doktorlar, mikroplar iş başına geçtikleri zaman meydana gelen kimyasal olayı önleme yollarını henüz bilmemektedirler. En iyisi dişleri bu duruma düşürmemek, bunun için de yapılacak şey sabah, akşam iyice fırçalamak ve sık sık da dişçiye gitmektir.

SICAKLIK

Acaba insanlar günün birinde yerin merkezine kadar inebilecekler mi? Bilim adamlarının uğraştıkları konulardan biri de budur. Dünyamızın iç kısımlarında sıcaklığın derinlere indikçe artması, bu hususta başlıca engeldir. Yerin yüzeyindeki sıcaklık ortalama olarak 14 derece olduğu halde, toprağın derinliklerine inildikçe her 33 metrede 1 derece yükselir. Yapılan tahminlere göre tahminlere göre yerin merkezindeki sıcaklık 10 bin veya 20 bin derece olmalıdır. Bu yüzden yerin iç taraflarına inmek bugünün teknik imkânlarına göre başarılamaz.

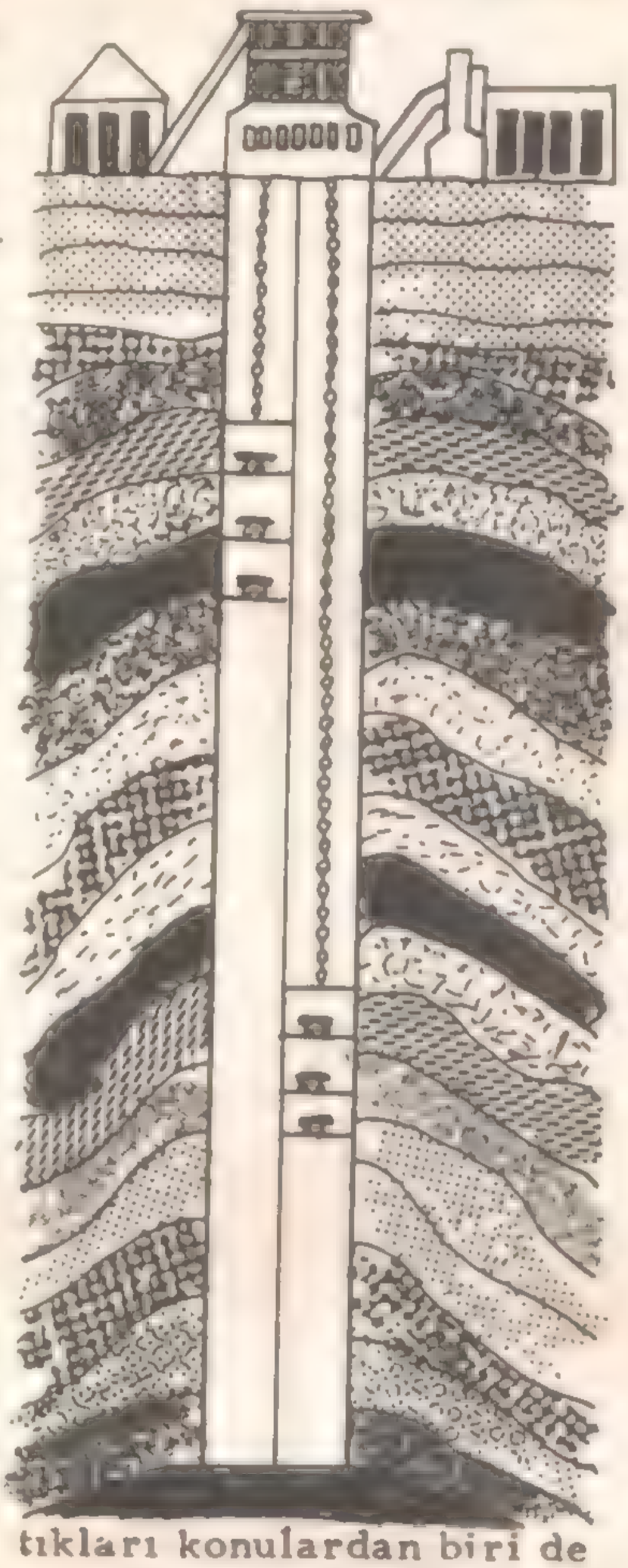

BALIK VE SİNEK

Belli bir balık cinsi kendisine yiyecek bulmak için özel bir usulü vardır. Bu balık suyun yüzeyi üzerinde uçuşan sinek ve böcekleri ağzından kuvvetle püskürttüğü su damlaları ile vurmak sureti ile avlar. Kendilerine hızla çarpan su damlalarının sersemlettiği böcekler suyun yüzeyine düşerler ve balık da onları kolaylıkla yakalayıp yiyebilir.

BÖCEK-ÇİÇEK DOSTLUĞU

Böceklerin çoğu besin buldukları için çiçeklere konarlar. Bildiğiniz gibi

arılar çiçeklerden şeker bileşimini almak için çiçeklere konarlar. Bazı çiçekler de yapraklarının biçimi dolayısiyle böcekler için koruyucu bir yer vazifesi görürler.

Eğlenceli Sayfa

MANTARDAN HAYVANLAR

Mantardan hayvanlar yapmak çok eğlencelidir. Eğer şimdiye kadar hiç denemediyseniz vakit kaybetmeyin. Bu aslan sizin için iyi bir başlangıç olacaktır.

Gerekli malzeme, iki şişe mantarı, biraz tel, bir parça yün, zamk ve iğne. Bunlardan başka mürekkepli kalem de kullanacaksınız.

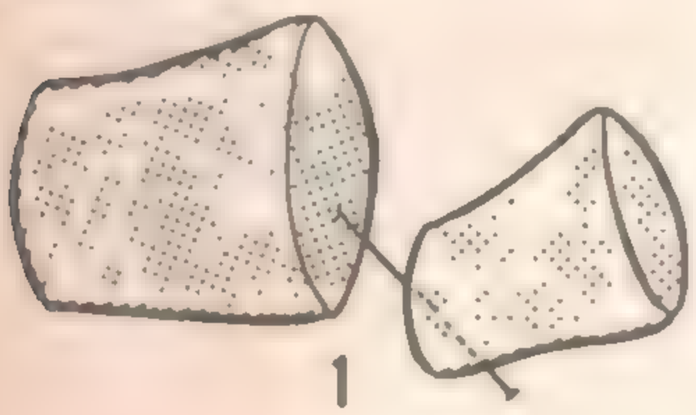

1

2

3

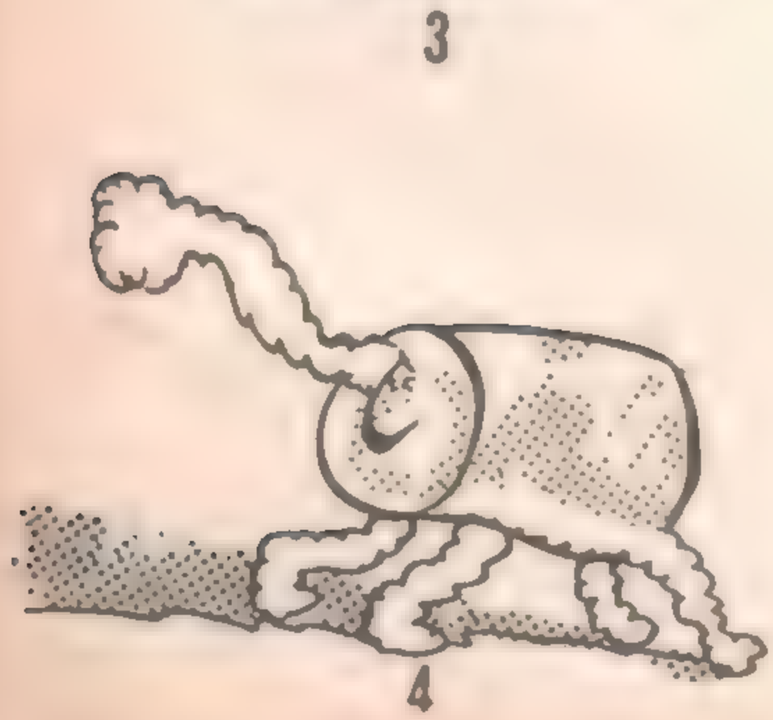

4

1- Büyük mantar gövde, küçük de aslanın kafası olacak. Toplu iğneyle resimdeki gibi başla gövdeyi birleştiriniz.

2- Elinizdeki teli ikiye bölerek, gövde yaptığınız mantarın oturacağı şekilde kıvırın. Bunlar aslanın ayakları olacak.

3- Sonra tellerin üstüne zamk sürerek mantara yapıştırın. Arka ayakları geriye doğru bükerek şekillendirin.

4- Bir parça teli de kuyruk yerine yapıştırın. Yele ve kuyruk püsküllü yün veya pamuk parçalarındandır. Gözleri, burnu ve ağzı mürekkepli kalemle boyayın.

SİHİRLİ DÜĞÜM

Bir mendilin uçlarını hiç bırakmadan düğüm atmayı denediniz mi.

Haydi gelin bu sihirli düğümü atalım: Önünüze katlanmış bir mendil veya bir parça sicim koyun, Sonra kollarınızı resimdeki gibi kavuşturarak mendil veya sicimin uçlarını tutun. Kollarınızı açtığınız zaman mendilin kendiliğinden düğümlendiğini göreceksiniz.

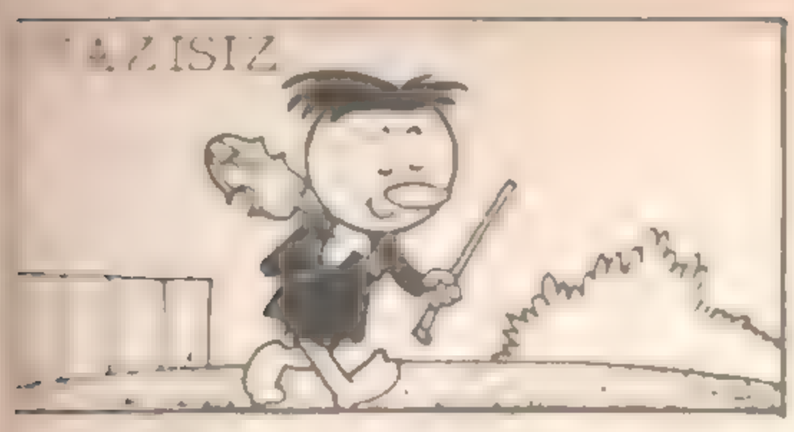

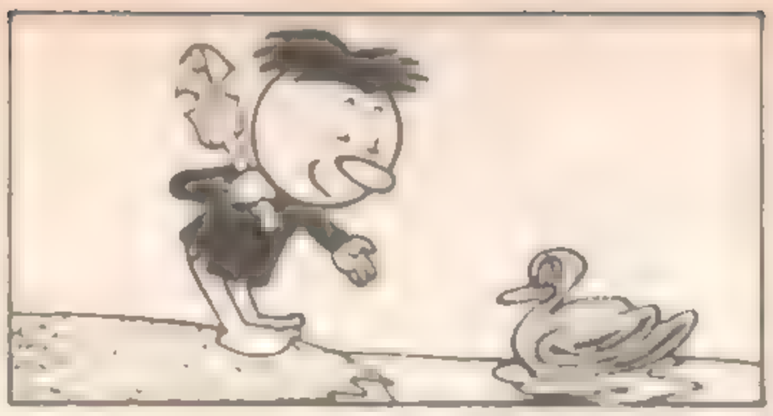

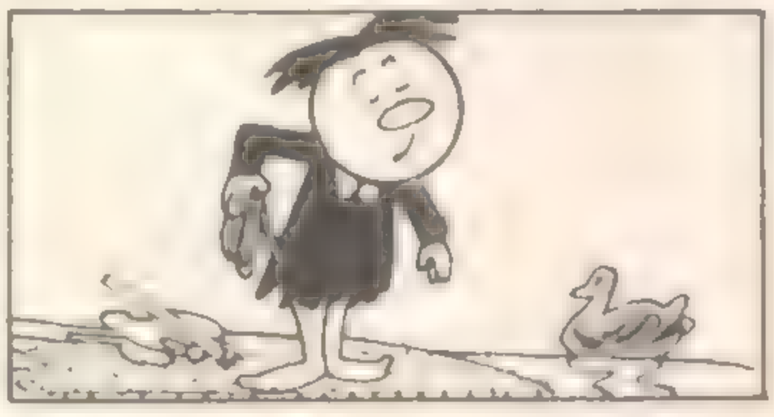

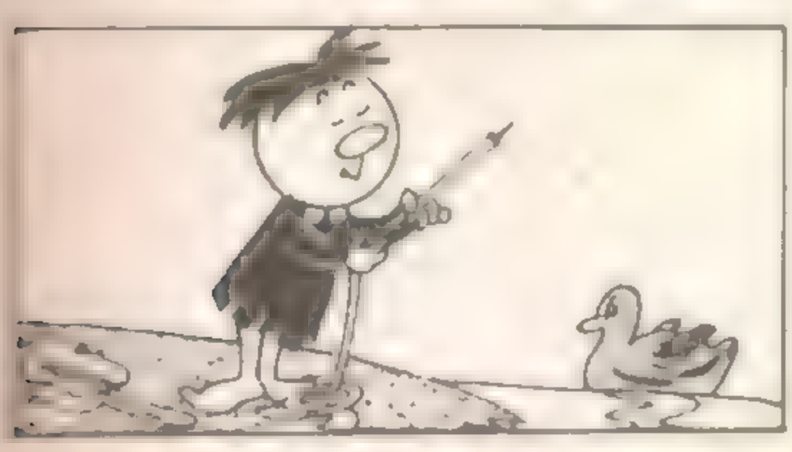

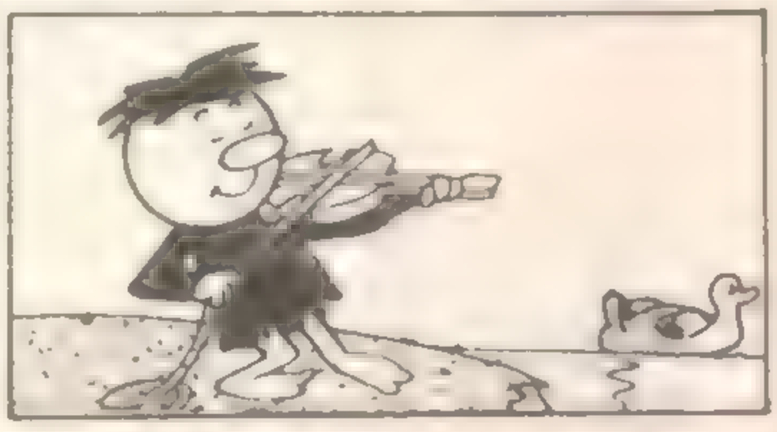

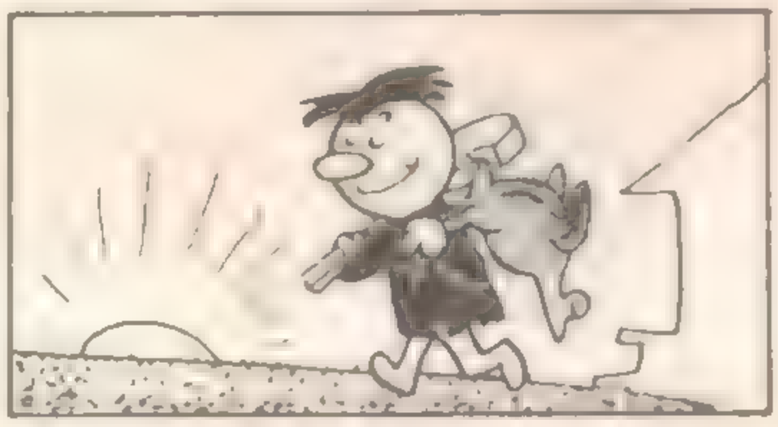

Denizin dibindeki dalgıca hava hangi borudan geliyor dersiniz? Borulara dikkat ederek A dan mı, yoksa B den mi geldiğini bulunuz...

GÜLEÇ KUKLA

Yanmış bir cep feneri ampulünden çok güzel bir kukla yapabilirsiniz. Önce ampulün üstüne boyayla kaş, göz, ağız, burun, kulak yapın. Sonra yün veya pamuk parçalarını zamkliyarak başına yapıştırın. Elbiselerini yapmak da pek öyle zor olmasa gerek. Artık iskedığiniz gibi oynatabilirsiniz kuklayı.

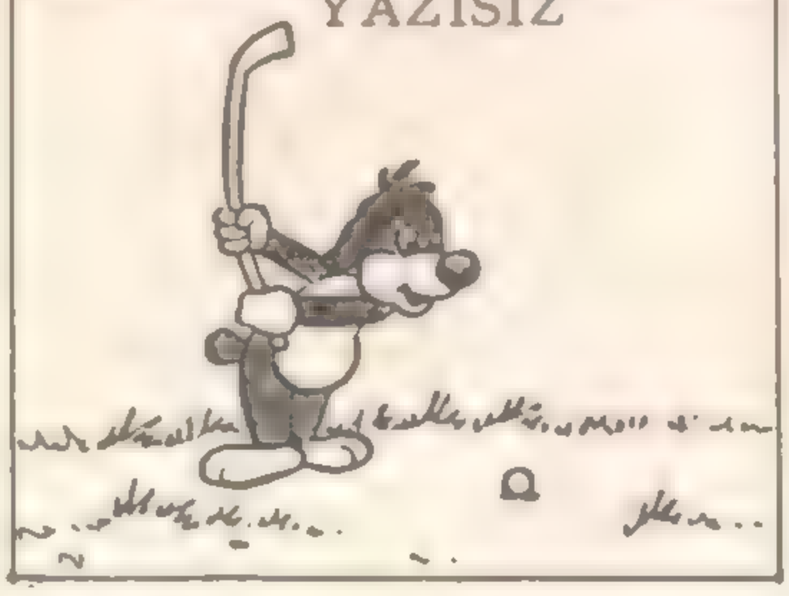

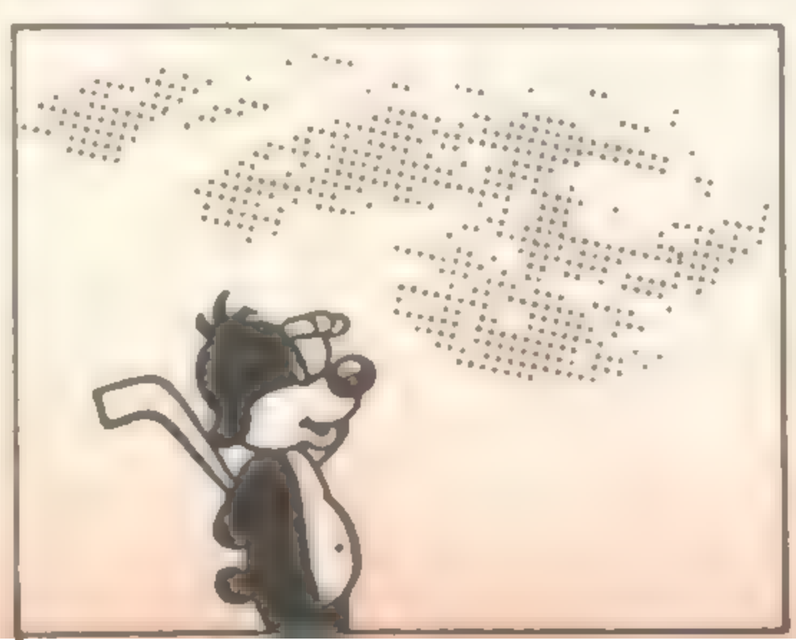

JULES VERNE

Bundan, çok değil; 100 yıl önce İstanbul'dan Ankara'ya araba ile, geceleri hanlarda konaklayarak 10 günde gidilirdi. O günlerde biri çıkıp da bu seyahatin, ilerde hava taşıtları ile bir saatte yapılacağını söyleseydi kendisine gülerler, belki de, "Saçmalıyor, zavallı kaçırmış galiba?" derlerdi. Zira bizde, o zamanlar bir şeyhin okuyup üfleyerek koyun postu üstünde bir gecede kerametle Halep'den Bağdad'a uçtuğuna görmeden inananlar bulunuyordu; ama asıl insan zekâsının ve gerçek ilimlerin büyük kudretini iyice anlamış olan hemen hemen yok gibiydi.

Ondokuzuncu asır, insan zekâsının en yüksek eseri olan yeni ilimlerin insanlara büyük faydalar sağlamaya başladığı devirdir: Buhar makinaları, lokomotif, vapur, elektrik kuvveti, telgraf, telefon, balonlar, fotoğraf, sinema, fonograf v.s. hep o asırda ortaya çıkmıştır. İnsan zekâsının bulucu ve yaratıcı kudreti o asırda kendinisini iyice belirtmiştir. İnsan hayatının ancak ilim ve fen çalışmaları ile rahat ve refaha ereceğine, batı memleketlerinde, geçen asırda, inanmayan kalmamıştı. Halk arasında ilim ve fen konularına büyük bir merak ve ilgi uyanmıştı.

Bu merak bir Fransız romancısının çıkardığı "Fennî romanların" tesiri ile, asrın son otuz yılında bir kat daha arttı ve genişledi.

Romancının adı Jules Verne'dir; ilk romanı da "Balonla Beş Hafta Seyahat"dir. 1870 de çıkan bu kitap o kadar çok satıldı ki, Jules Verne artık ondan sonra ömrünün sonuna kadar durmadan kitap yazdı. Az zamanda zengin oldu, ilkin küçük, sonra büyükçe bir yat satın aldı, seyahatler yaptı.

Jules Verne'in eserleri hep meraklı macera romanlarıdır. Kimseye benzemeyen garip mizaçlı adamlar, gülünç hâdiseler, hoş tesadüfler, en müşkül durumlardan hayret edilecek çarelerle kurtuluşlar, bu romanlarda sade, fakat lâtif ve çekici bir üslûpla anlatılır. Hepsi bol bol güzel resimlerle süslenmiş olan bu romanların bir kısmı hayalî seyahatlere dairdir. İşte başlıcaları:

"Seksen günde dünya turu", Araba ile seyahat", "Kaptan Grantın çocukları", "İnatçı kahraman ağa". Bu sonuncu romanda hadiseler Türkiye'de ve Karadeniz'i çevreliyen memleketlerde geçer.

Bir kısmı meraklı ma-
ralardır:"İki yıl mektep
ili"(8-15 yaşlarında 14
uğun pek meraklı ma-
rası), "Gizli ada"v.s.

Fakat onun asıl ilgi
randıran romanları"Fen-
'adı verilenlerdir ki,
larda fennin terakkisi
"ilerde" neler olacağı-
Jules Verne, sanki sa-
den olmuş da kendisi
rmuş gibi anlatır.

Fenni romanların en
şhurları şunlardır:
"Deniz altında 20 bin
sah"

Bu roman 1870 de çık-
ştır. O zaman denizaltı
mileri daha yeni yeni
şünülmekte ve denen-
kte idi. Jules Verne'in
savvur ettiği Nautilus
ancak zamanımızda va-
abilecek mükemmeliyet
bir gemidir. Bunun ben-
rini Amerikalılar bun-
n bir kaç yıl evvel yap-
ar ve adını da Nautilus
ydular. Fakat hakiki
autilus şimid atom ener-
si ile işliyor ki, Jules
rne bunu düşünmemiş-

"Havada seyahat" Bu
mandaki uçak hem di

pur gibi salonları, kama-
raları olan bir hava ge-
misidir. Havadan ağırdır
ve elektrik gücü ile işler.
Bu roman çıktığı zaman
havadan ağır maddelerle
uçak yapılabileceğine kim-
se inanmıyordu. Havadan
hafif balonlar bile henüz
pek iptidaî halde bulunu-
yordu. Jules Verne'in bu
hayali de bu asırda ger-
çek oldu. Şimdi uçaklar
henüz onun hava gemisi
kadar mükemmel değildir
ama hızca onunkinden çok
üstündür. Jules Verne bu
kadar hızı düşünememişti.

"Yerden aya seyahat"
ve "Ay etrafında seyahat"
romanlarında mermi şek-
linde bir taşıtla yerden
aya nasıl gidildiği okunur.
Bugün ise insan oğlu bu
hayali gerçekleştirerek a-
ya ayak basmıştır.

Jules Verne'in radyo
ve televizyonu anlatan
romanları da vardır.

Bu romancı türlü fen
konuları ve icatlar üzeri-
ne o kadar çok roman yaz-
mıştır ki, yalnız isimleri-
ni sıralamağa bile burada
imkân yoktur. Kitaplarının
pek çoğu hemen hemen dün-
yanın belli başlı bütün dil-
lerine tercüme edilmiştir.
Türkiye'de eserleri en faz-
la tercüme edilmiş olan
romancıların başında Jul-
es Verne gelir.

Sayfayı çeviriniz

Daima zevkle okunan eğlendirici ve meraklı romanları bütün dünya gençliğinin bilgi seviyesinin artmasına, fikirlerinin, hayallerinin yükselmesine hizmet etmiş olan bu kıymetli romancı 24.3.1905 de öldü.

Eserlerinin en önemlileri hâlâ basılır ve okunur. Bazılarının filmleri de yapılmıştır:

"Seksen günde dünya turu", "Michel Strogof", "Deniz altında 20 bin fersah" gibi. Bu filmler yurdumuzda da gösterilmişti...

larına zamanında "saçma" demiyorlardı, "deli" diyen de yoktu; yalnız "mübalâğa" ediyor, "fazla büyütüyor" deniliyordu.

Şimdi radyo televizyon füze ve atom devrinde yaşayan bizler onun hayal kudretine, gelecekte gerçekleşecek icatları önceden tasarlama kabiliyetine hayran oluyoruz ve çok defa mübalâga bile etmemiş olduğunu görüyoruz. Bugün fen bir koç alanlarda Jules Verne'in hayallerini pek geride bırakmıştır.

Jules Verne 8.2.1828 de Fransa'da Nantes şehrinde doğdu. Lise tahsilini bitirdikten sonra Paris'e hukuk tahsiline gitti, fakat kendisinde edebiyat merakı daha kuvvetli idi.

Başlangıçta opera metinleri ile tiyatro piyesleri yazdı. Bunlar başarılı olmadı. Büyük romancı Alexandre Dumas'nın teşviki ile romancılığa başdı ve kendi açtığı "Fennî romanlar" çığrında az zamanda parladı. Jules Verne uzun boylu, kumral sakallı, atlet vücutlu çok yakışıklı ve iyi yürekli bir adamdı.

KÜÇÜK FATOŞ

BABAM BU GÜN ALTIN UĞUR PARASINI KAYBETTİĞİ İÇİN Mİ ÜZGÜN ANNE?

EVET.. O ÇOCUKLUĞUNDAN BERİ BÖYLEDİR..

ONU BÜTÜN ÇEVREDE ARAYACAĞIM..

BEN DE ARAMAK İÇİN ÇIKIYORUM.

BÜTÜN ARKADAŞLARIM YARDIM ETTİ AMA BOŞUNA ANNE..

ZAVALLI!.. ONU HİÇ BULAMIYACAK KORKARIM..

BAK NE SÖYLEYECEGİM-GİT BİR ÇUKULATALI PASTA AL, BABAN ONU GÖRÜNCE BELKİ ÜZÜNTÜSÜNÜ UNUTUR..

OH.. ONU BEN DE ÇOK SEVERİM ANNE.

NE DE NEFİS KOKUSU VAR.

HU...HU!.. FATOŞ KENDİ KENDİME AYAKKABI SATIN ALMAĞA GİDİYORUM..

ANNEM DE GELMEK İSTEDİ AMA ONA BİR BEBEK OLMADIĞIMI SÖYLEDİM.

SEN BENİMLE GELMEK İSTERMİSİN FATOŞ.?

OLMAZ.. PASTAYI EVE GÖTÜRMELİYİM.

GELSEN NE OLUR KENDİ KENDİME ALIŞ VERİŞTEN HOŞLANMIYORUM..

OH! TOSUN GELİYOR.. BELKİ PASTAYI BİZE GÖTÜRÜR..

TOSUN! ŞU PASTAYI BİZE GÖTÜRÜRMÜSÜN?

ELBETTE FATOŞ..

OH-HO!

PEK SEVİNDİ.. BİZE GÖTÜRECEĞİNİ SANMIYORUM..

FATOS ŞUNU BANA VERMEKLE NE İYİ ETTİ..

PASTADAN ARKADAŞLARA DA VERİRİM..

HMM.. AMA BEN PASTA SEVMEM. DÜN BABAMIN GETİRDİĞİNİ YEMEDİĞİM İÇİN BANA KIZMIŞLARDI..

O HALDE BUNU ARKADAŞLARA GÖTÜRÜRÜM.

VAY! TOSUN FATOŞ BUNU SANA NASIL VERDİ?

BU DA SORULUR MU? O BENDEN HOŞLANIYOR..

BIÇAK YOK.. NASIL KESECEĞİZ ONU..?

KESMİYECEĞİZ Kİ... PASTA ÜÇ PARÇA, BİZ DE ÜÇ KİŞİYİZ..

YANİ HER BİRİMİZE BİRTANE VAR ÖYLEMİ?

YA BEN ÜSTTEKİ DİLİMİ ALACAĞIM..

SEKERLE KAPLI OLAN ÜST PARÇADIR.

ONU TERS ÇEVİREYİM..

AAA.. ÜSTTEKİ PARÇAYA NE OLMUŞ?

BELKİ KARIŞMIŞTIR TOSUN...

ŞEKERİN PASTAYA KARIŞTIĞINI GÖRMEDİM-

BEN ORTAYI ALIYORUM..

ALTTAKİ PARÇA BANA KALDI..

HEY..BÜTÜN ŞEKERLER ALTTAKİ DİLİMDE..

YUKARDAN AŞAĞI AKMIŞ OLMALI.

SONRA YENİ AYAKKABINI ANNEME GÖSTERELİM-

ONA ALIŞVERİŞİ KENDİMİZİN YAPTIĞINI SÖYLEYELİM.

FATOŞ! PASTA NERDE?

NE PASTASI?

SENİ PASTA ALMAĞA GÖNDERMİŞTİM YA..

HA! TOSUN GETİRMEDİ Mİ?

ÇABUK ONU BUL..!.

OLUR ANNE!

SEN KLUBE GİT BAK BEN EVLERİNE GİDİYORUM-

TOSUN..

KIZ GELİYOR..

FATOŞUN PASTASI NEREDE?

HIII..?

FATOŞ EVLERİNE GÖTÜRMEN İÇİN SANA PASTA VERDİ, NEREDE O?

FATOŞA HEMEN GETİRECEĞİMİ SÖYLE..

NASIL OLUR TOSUN ?

ÇABUK BANA KLUP KASASINDAN PARA VERİN BİR PASTA ALACAĞIM-

KASADA PARA YOK Kİ...

EYVAH! ŞİMDİ NE YAPACAKSIN TOSUN?..

ÇAMURDAN PASTA YAPAR KUTUYA KOYARIM..

ÇAMURDAN MI ?

DEMEK BU KIZA BİR OYUN OYNAYACAĞIZ-

HAYIR.. FATOŞ BUNU FIRINA GERİ GÖTÜRÜR.. ADAM YANLIŞLIK OLDU DİYE YENİ BİR PASTA VERİR..

EVET.. BÖYLE OLUR TOSUN..

HEMEN İŞE BAŞLAYALIM..

BURADA HAZIR ÇAMUR YIĞINI VAR..

DAHA SU İSTER.

İYİCE YOĞUR.

FATOŞ KUTUYU AÇINCA NE ŞEKLE GİRER ACABA ?

İŞTE OLDU...

GÜZEL..

FATOŞTA GELİYOR TOSUN..

DEMEK BURDASIN? VERŞUNU BANA..

BENDE GETİRİYORDUM..

ARTIK SANA GÜVENİM SARSILDI..

ÜZGÜNÜM FATOŞ.

İŞTE PASTA ANNECİĞİM..

GELDİ..

BABAM UĞUR PARASINI BULDUMU ?

HAYIR! ONA BİR PARÇA PASTA VER DÜZELİR..

BAK! ÇUKULATALI PASTA İSTERMİSİN..?

PEK ALÂ...

ÜÇ PARÇALI ALDIM BABA..

HELE AÇALIM..

AMAN!..

NE OLUYOR ?

ÇAMUR! ÇAMURDAN YAPILMIŞ..

BU NE DEMEK OLUYOR FATOŞ ?

BİLMİYORUM..

BÖYLE ŞAKA OLUR MU ?

YOKSA FENA YAPARIM SENİ...

AMA ANNE..

?? ??

HEY!

?

?

İŞTE ALTIN UĞUR PARAN BABA..

ÇAMUR PASTANIN İÇİNDE PARLIYORDU.

ÇAMUR PASTAYI NERE. DE YAPTIN ?

ONU BEN YAPTIM..ÖZÜR DİLERİM.

KLUBÜMÜ - ZÜN YANIN - DA YAPTIK..

EVET.. ŞİMDİ HATIRLADIM RÜZGÂR ŞAPKAMI UÇUR - MUŞTU - TA KLÜBÜN YA - NINDA YAKALADIM.. ORA - DA DÜŞÜRMÜŞ OLACA - ĞIM..

ELİMİ SIKAR SIRTIMI OKŞAYA - BİLİRDİ AMA YAPMADI..

OH.!. BABAMIN ÖP - MEDİĞİNE ŞÜKRET. BENİ HER ZAMAN ÖPER AMA HİÇ HO - ŞUMA GİTMEZ.

BİTTİ..

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

Bu resimleri boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI